

1. Príprava ku birmovaniu

-Birmovanie- sviatosť kresťanskej dospelosti. Dospelý človek je samostatný, vie sa o seba postarať, rozhoduje o svojom živote. Vieru sme prijali pri krste ako deti. Rodičia, ktorí chceli dať dieťaťu všetko najlepšie, čo potrebuje k životu, pokladali vieru a príslušnosť k Cirkvi za dôležitú pre nás. Do prijatia sviatosti birmovania nesú zodpovednosť za vieru svojich detí. Od prijatia sviatosti birmovania je prijímateľ prvý zodpovedný za svoju vieru, či v nej bude rásť, alebo ju stratí.

-Podobenstvo o rozsieváčovi: Mt 13, 3-9; 18-23

nakraj cesty- krst z tradície alebo povery

skalnatá pôda- chvíľkovi, radostné 1. sv. prijímanie, potom už nič až do birmovky

trnie- škola je dôležitá, krúžok je dôležitý, brigáda je dôležitá, výlet je dôležitý, musím si oddýchnuť, športujem... Nemáme nič proti Pánu Bohu, pre Pána Boha už vôbec nič!

úrodná pôda- pracujem na svojom vzťahu s Bohom- denná modlitba, prítomnosť v spoločenstve Cirkvi (sv. omša a sviatosti), premáhanie nerestí a rozvíjanie čnosti, poznávanie Písma a právd viery

Otázka:

1. V akom stave je zrno mojej viery?

2. Z akých dôvodov chcem prijať sviatosť birmovania? Lebo rodina bude spokojná? Chvíľková slávnosť s odmenou? Chcem rozvíjať svoju osobnosť a záleží mi na spáse mojej duše?

-Boh nám dal život a má s nami plán: Dospelý človek hľadá naplnenie života v povolání. Obživu sa snaží získať zamestnaním- prácou. Vedieť tieto veci rozlišovať a správne si vybrať je umením a múdrosťou zrelého človeka. Povolanie je to, v čom sme nezastupiteľní. Povoláním je napr. rodičovstvo. Moja originalita je daná jedinečným otcom a mamou. Povoláním je kňazstvo a zasvätený život. Povoláním je manželstvo. Povoláním je byť kresťanom- Kristus zomrel za každého jedného z nás, naša cesta k spáse je osobitná. Osobitným povolaním je vodcovstvo a výnimočné úsilie o čnosť- cesta svätosti. Povolanie dáva nášmu životu zmysel a hodnotu.

Zamestnanie je prostriedkom na zabezpečenie obživy a niekedy môže byť aj súčasťou povolania. Je chybou, keď sa hľadá úspech v zamestnaní na úkor povolania. Kariéra nie je hodnotou rovnocenná s povolaním. V zamestnaní a kariére čaká celý zástup ľudí, ktorí nás môžu vymeniť. V povolaní sme jedineční a nenahraditeľní. V Písme vidíme príklady: Jozef Egyptský mal povolanie, Putifár kariéru. Mojžiš mal povolanie, faraón kariéru. Prorok Eliáš mal povolanie, kráľ Achaz kariéru. Ján Krstiteľ mal povolanie, Herodes kariéru. Mária mala povolanie, Salome kariéru. Ježiš mal povolanie, Pilát kariéru.

Veľa ľudí hľadá úspech v kariére za cenu straty povolania. V starobe ľutujú, že sa nevenovali výchove svojich detí, necenili si manželstvo, kvôli svetu a pôžitkom v ňom zapredali seba i svoju dušu. Vo svete je veľa nešťastných ľudí a osôb bez zmyslu života.

Otázka:

3. Rozmýšľal si už o svojom povolaní? Aké bude tvoje povolanie? Vnímaš kresťanský život ako súčasť povolania ísť za Kristom? Je pre Teba Kristus cesta pravda a život? Poznáš ľudí, ktorí kvôli kariére v zamestnaní alebo láske k pôžitkom sveta sa stali neúspešní vo svojom povolaní?